

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 104. De iis, quæ ad bona, & jura Ecclesiarum, priorumque locorum
attinent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

XXXVI. Præcipitur, ut is, qui im-
 petrata ab Ecclesia discedendi facultate,
 aliquamdiu abfuerit, mensis faltem spa-
 tio, postquam redierit, Episcopum de
 suo ad Ecclesiam reditu certiozem fa-
 ciat.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1569.

§. CIV.

*De iis, quæ ad bona, & jura Ecclesia-
 rum, piorumque locorum attinent.*

Tertius Titulus, viginti duobus decretis
 absolutus respicit bona, atque Eccle-
 siarum jura, ubi in primo decreto decla-
 ratur, quod is, qui deinceps Ecclesia-
 stici beneficii possessionem adipiscetur,
 ejus beneficii titulum, etiam antea non
 monitus, ad mensum Ordinario suo
 ostendat.

II. Fit monitio, ut caveant Episco-
 pi, ne passim, atque indistincte omnes
 beneficiorum Ecclesiasticorum cessiones
 admittant.

III. Præcipitur, ut Canonici, quam-
 primum erunt adscripti, atque admissi,
 mox proventibus fruantur, ac prava
 tollatur consuetudo eorum, qui ab eis
 petunt, ut per sex Menses choro adsint,
 quin eis distributiones concedant.

IV. Abrogatur usus, vi cujus Cano-
 nicus nuper creatus, quos fructus præ-
 bendæ suæ primo anno percipiet, eos
 omnes, vel aliquam eorum partem fa-
 bricæ

Sæcul. XVI. bricæ Ecclesiæ, aut Sacrificiæ aliterve pio
A.C. 1569. loco solvat.

V. Reprobatur proventuum celsio
 Patronis, aliisque facta.

VI. Reprimatur bonorum Ecclesi-
 sticorum permutatio absque Superioris
 auctoritate.

VII. Damnatur eorum alienatio, nisi
 ex Canonum præscripto sit facta.

VIII. Mandatur, ut Ecclesiastica bo-
 na quovis nomine alienata, quacunque
 ratione ad Ecclesiam redierint, etiam
 alicujus Ecclesiæ bonis incorporata non
 sint, non amplius ad longum tempus
 locentur, neve quovis nomine alienen-
 tur, nisi illud vere tunc Ecclesiæ utili-
 tati, aut necessitati sit.

IX. Ejusmodi causas dijudicare præ-
 betur vicinior Episcopus.

X. Statuitur, ut Ecclesiasticus, cui
 aliquid in singulos annos eo quovis no-
 mine solvitur, cum primum id exiget,
 notarium adhibeat, a quo instrumentum
 fide testatum fiat, quidquid ab eo, qui
 solvere debet, ille acceperit, & cujus
 fundi, vel vineæ, vel prati, vel ædium
 aliarumve rerum Ecclesiasticarum no-
 mine exegerit.

XI. Decernitur, qua ratione Eccle-
 sticorum prædiorum locatio ad cer-
 tum tempus eo pacto fiant, ut illa me-
 liora reddere liceat.

XII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

XII. Præscribuntur dotes illorum, qui Episcopis ab epistolis sunt, necnon aliorum, quibus Ecclesiasticorum bonorum cura committitur.

XIII. Agitur de charitativis subsidiis ab Episcopo exigendis, necnon de modo ea præstandi.

XIV. Sancitur, ut tunc, cum Episcopus obierit, archivi una Episcopalis clavis notarii publici fide, capituli vicario, altera autem uni de Capitulo, ad quem vel officii ratione, vel consuetudine pertinet, si autem nemo talis est, alii antiquiori residenti tradatur, atque ab eisdem una, & item altera aservetur, quoad alius Episcopus creabitur, cui illas restituant, & rationem descriptis in inventario notatis, eorumque custodiæ commissis, eidem reddant.

XV. Decernitur contra ausus illorum, qui Clerici defuncti bona usurpant, ac successoribus eorum damnum inferunt.

XVI. Præcipitur, ut tunc, si hæres, ultimarumve voluntatum executor, relicta piarum caussarum nomine legata, anni spatio ad summum, aut tempore per ipsum testatorem præscripto, pænis ipso jure constitutis, omnino cogatur piam testatoris voluntatem explere.

XVII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

XVII. Præscribitur, quid agere te-
neantur Notarii recipientes testamen-
ta, vel Codicillos de rebus, quæ ad
pias causas legatæ sunt.

XVIII. Demandatur Episcopo, ut
prohibeat, ne bona, census, proventus,
aliaque ejus generis, quæ ad Eccle-
siarum fabricas quavis ratione perte-
nent, ab earum Præfectis, aut Mini-
stris ad alios usus avertantur, quam
institutum est, aut certe debent.

XIX. Hoc sanciebatur decretum:
is, qui bona Ecclesiæ, hospitalium, alio-
rumve piorum locorum, sive solus, sive
una cum aliis administrat: si vel ipse
vel per interpositam personam ea eme-
rit, aut emphyteusis, locationisve nomine
conduxerit, ab eo administrationis mu-
nere statim amoveatur, nec dignus in po-
sterum censeatur, cui talium rerum pro-
curatio, administratiove demandetur.

XX. Episcopo imponitur cura,
quatenus sedulo prohibeat, ut tunc
dum fabricæ, hospitalia, sodalitates, aut
alia cujusvis generis pia loca instituta
non sunt ad pecuniam mutuo dandam
eorum administratores ne ulla causa
specie cuiquam homini, nec etiam uni-
versitati loci, aut viciniis dent mutuo.

XXI. Inhibetur, ne quisquam pecu-
niam apud Montes pietatis deponat, vel
eisdem mutuo det, ut inde aliquid, ne

minimum quidem lucri, aut ejus, quod ^{Sæcul. XVI.} interest, nomine percipiat. ^{A.C. 1569.}

XXII. Decernitur, ut sodalitates quascunque, seu confratrias, quæ disciplinatorum nomine vocantur, Episcopus, prout Tridentino Concilio jussus est, visitet, librosque vel constitutionum, vel meditationum, orationumve, si qui in eisdem exstant, studiose recognoscat, ne quid falsum, commentitiumve, aut apocryphum in illis sit: si quæ vero invenerit, quæ emendationem desiderent, illa vel omnino tollere, vel emendare curet: efficiat præterea, ut confratres etiam nominatim non vocati, ad statas, & solennes processiones accedant, easque recte, atque ordine obeant, atque non mercede conducti, sed pietatis gratia flagella sibi adhibeant.

§. CV.

Quædam decreta circa Moniales.

Postmodum tria reperiuntur capitula *Labh. Coll. circa Moniales, seu Religiosas Vir-Concil. p. 363.*
 gines, ac præprimis innovatur decretum Tridentini Concilii circa Monialium numerum in quolibet Conventu: dein in memoriam revocatur id, quod Pius V. sanxit circa clausuram etiam illarum, quæ *Conversæ* dicuntur: ubi Episcopis injungitur, ut utrumque de-
Hist. Eccles. Tom. XLVIII. Ff cre-